Broj:S1 3 U 037654 20 U
Sarajevo, 05.05.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Branimira Orašanina kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić u upravnom sporu tužitelja „Nexen" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastpa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2433-6/20 od 01.10.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.05.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: JN2-01-07-1-2433-6/20 od 01.10.2020. godine u pobijanom dijelu odluke o troškovima postupka kojim se obavezuje ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove za sastav žalbe u iznosu od 450,00 KM + 17% PDV.

U preostalom dijelu rješenje ostaje na snazi.

Tuženi je dužan da tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: broj: JN2-01-07-1-2433-6/20 od 01.10.2020. godine usvojena je žalba tužitelja i poništeno je rješenje po žalbi broj: 621/20 od 02.09.2020. godine i odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 621/20 od 14.08.2020. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak i usvojen je zahtjev za povrat uplaćenh sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM i obavezan je ugovorni organ da tužiteju nadoknadi troškove sastava žalbe u iznosu od 450,00 KM + 17% PDV, u roku od 15 dana od prijema rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činenićnog stanja i povrede pravila postupka. Citira dio osporenog rješenja te navodi da tuženi nije obrazložio zbog čega nije usvojio zahtjev za naknadu troškova koji se odnose na

pripadajuću paušalnu nagradu u iznosu od 25% u smislu tarifnog broja 12 AT RS. Navodi da iako je troškovnikom zahtjevana naknada troškova prema članu 2. i 4. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata te članu 12. navedene tarife, paušalna nagrada, tuženi je nepravilno postupio kada nije usvojio zahtjev za naknadu paušalne nagrade. Smatra i da se iz pobijanog rješenja vidi nejednakost tereta koji je zainteresovani ponuđač dužan podnijeti uplatom naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM, u odnosu na nesrazmerno veliku razliku koju je pobijanim rješenjem za nepravilnost postupanja ugovornog organa tuženi odredio iznos od 450,00 KM. Ističe da su postupci javnih nabavki procjenjivi jer i URŽ prilikom određivanja iznosa takse i naknade za pokretanje žalbenog postupka koristi procjenjivu vrijednost nabavke. Tužitelj ukazuje i na autentično tumačenje tarifnog broja 2 Advokatske komore RS. Ističe da osporeno rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama u odbjajućem dijelu zahtjeva za nakandu troškova, odnosno da je doneseno suprotno članu 200. stav 2. ZUP-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi u stavu 1. i 2. dispozitiva i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

Tuženi Ured za razmatarnje žalbi BiH je u odgovoru na tužbu predložio da se ista odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ MH „ERS" –MP a.d. Trebinje ZP „Elektrokrajina" a.d. Banja Luka pokrenuo postupak javne nabavke provodnici, za koji je obavještenje o nabavci broj: 741-1-1-28-3-87/20 od 19.05.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 14.08.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača te odlučujući po žalbi tužitelja rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe dana 02.09.2020. godine. Tužitelj je protiv navedene odluke i rješenja izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem usvojo, poništio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđča i rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak i obavezao ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove satava žalbe u iznosu od 450,00 KM + 17% PDV. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazložena osporenog rješenja jer je zaključio da tužitelju pripadaju troškovi za sastav žalbi u skladu sa odredbom Tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i nakandi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS", broj 68/05).

Po ocjeni ovog vijeća osporena odluka, u pobijanom dijelu, dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

Naime, tužitelj je žalbom izjavljenom protiv rješenja o djelimičnom usvajanju žalbe i odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ugovornog organa MH „ERS" –MP a.d. Trebinje ZP „Elektrokrajina" a.d. Banja Luka tražio da se obaveže ugovorni organ na naknadu troškova postupka u iznosu od 5.062,50 KM.

Tuženi je osporenim rješenjem tužitelju dodijelio troškove sastava žalbe od u iznosu od 450,00 KM, dok je propustio da odluči o zahtjevu tužitelja za naknadu paušala.

Pitanje naknade troškova upravnog postupka uređeno je odredbama članova od 105-108. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Troškove za zastupanje stranke od strane advokata posebno uređuju Advokatske tarife RS i FBiH. U konkretnom slučaju nije sporno da tužitelju pripada pravo na troškove, jer je uspio u postupku, ali je sporna njihova visina.

Po nalaženju ovog suda, pravilno je tuženi odlučio da se u konkretnom slučaju naknada dosuđuje prema broju bodova koji pripada predmetima neprocjenjive vrijednosti spora. Naime, u konkretnom slučaju se radi o postupku javne nabavke, u tim postupcima se ispituje zakonitost akta URŽ, a ne odlučuje o pravu na određenu imovinsku vrijednost, što bi bilo od uticaja na vrijednost spora. Predmet tužbenog zahtjeva je upravo poništenje akta, a ne dosuđenje određene imovinske vrijednosti, pa je potpuno ispravno odrediti troškove u skladu sa Tarifom, a prema predmetima neprocjenjive vrijednosti, kako je to i učinio tuženi osporenim aktom.

Tuženi je međutim, prilikom odlučivanja o troškovima postupka propustio da odluči o zahtjevu tužitelja za nakandu paušala.

Imajući u vidu da je odredbom člana 199. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16) propisano da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno, te da je dispozitiv obavezujući dio rješenja kako za stranke to i za sam organ koji je donio rješenje, a da je obrazloženje samo objašnjenje dispozitiva koje sadrži razloge za donošenje odluke kao u dispozitivu, to ovo sudsko vijece ne može ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja. Ovo iz razloga što iz podataka u spisu i dispozitiva rješenja godine proizlazi da tuženi uopće nije razmatrao zahtjev za naknadu paušala, pa shodno navednom prilikom donošenja osporenog rješenja počinjena je bitna povreda postupka jer je tuženi propustio da odluči o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva.

Odredbom člana 3. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj 19/02 do 93/09) propisana je supsidijarna primjena Zakona o upravnom postupku BiH u upravnim stvarima za koje je zakonom propisan poseban postupak, ukoliko ta pitanja nisu uređena posebnim zakonom. Imajući u vidu načelo materijalne istine iz člana 9. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zato što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak na način što je tuženi propustio da odluči o zahtjevu tužitelja za naknadu paušala prilikom donošenja rješenja, što je u očiglednoj suprotnosti sa Zakonom o upravnom postupku.

Imajući u vidu da iz prethodno navedenih razloga ovo vijeće ne može ovaj spor raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku jer u pogledu utvrđenih činjenica postoji proturječnost u upravnom spisu te da se nije vodilo računa o pravilima postupka to je pobijani konačni upravni akt poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po navedenim uputama Suda, te pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje i donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BIH, te primjenom supsidijarnih odredbi Zakona o upravnom postupku, kao i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 68/05).

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a.

Zbog navedenih razloga je ovaj sud odlučio kao u izreci presude, primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Slađane Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Branimir Orašanin